

„Škola zajedništva“ naziv je ljetnog kampa za srednjoškolce koji se po prvi put od 2. do 8. srpnja, u organizaciji vlč. Borne Puškarića te nekolicine mladih animatora iz župe Sv. Nikole Tavelića, održao na Žumberačkom gorju. Odmor u netaknutoj prirodi prožet molitvom, radom, igrom i druženjem, najveća je vrijednost kampa te svojevrsan odmak od onog što se mladom čovjeku danas bezalternativno nudi i nameće. Da je to uistinu tako, pokazuje i sam program kampa koji se zasnivao na četirima glavnim uporištima. Prvo uporište bile su ljudske vrijednosti, s posebnim naglaskom na osobnu odgovornost i osjećaj za zajedništvo, koje su se ostvarivale kroz njegovanje reda, vršenje dobivenih zaduženja te kroz suživot s drugim sudionicima kampa. Drugo uporište je kreativni rad, dok su treće i četvrto uporište igra i druženje, odnosno rast u katoličkoj duhovnosti kroz svakodnevni program na temu „Otkriti Krista – otkriti sebe“.

Krist daje odgovore za život mladog čovjeka

„Kroz biblijske radionice u kojima slušamo Riječ Božju, pronalazimo odgovore na mnoga pitanja i zapravo bolje upoznajemo sebe i jačamo vjeru u Boga“, rekao je Ivan, jedan od polaznika „Škole zajedništva“. Uz svakodnevne biblijske radionice koje su predvodili animatori, duhovni program kampa sastojao se i od svakodnevnog euharistijskog klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, misnog slavlja te molitve svete krunice. Razmatrajući Evandjelje, mladi su otkrivajući Krista, otkrivali sebe, svoje vrijednosti, kvalitete, a i svoje slabosti s kojima se trebaju suočiti te križeve i kušnje s kojima trebaju naučiti živjeti. „Cilj duhovnog programa pa i cjelokupnog kampa jest prije svega susresti osobu Isusa Krista za kojeg vjerujemo da daje odgovore za život mladog čovjeka i za sva ona pitanja koja on u sebi nosi“, kazao je vlč. Borna Puškarić, duhovnik kampa.

Projekt otvoren za suradnju

„Naši vremena za rad, to je cijena uspjeha!“, riječi su bl. Majke Tereze koje, uz onu duhovnu, odražavaju vrlo bitnu komponentu „Škole zajedništva“ - svakodnevni zajednički rad. Rad je obuhvaćao raznovrsne zadatke; od čišćenja kuće u kojoj polaznici borave, pripreme obroka, uređivanja okućnice pa do kreativnog rada koji je uključivao izrađivanje krunica kao poklon za svakog polaznika kampa. Valja spomenuti i karitativnu dimenziju zajedničkog rada koja se očitovala u sakupljanju drva za ogrjev jednoj potrebitoj obitelji kako bi im troškovi za nadolazeću zimu bili što manji. Kasni poslijepodnevni i večernji sati bili su rezervirani za radionice, sportske aktivnosti, igre i druženje. Kako je projekt „Škola zajedništva“ počeo kao inicijativa malih razmjera, ostaje vjerovati da će on zaživjeti i dogodine s istim ciljem – cjelokupni rast mladog čovjeka kroz molitvu, rad, igru i zajedništvo.

<http://www.youtube.com/watch?v=kRUKJ81qCe4> - video

